

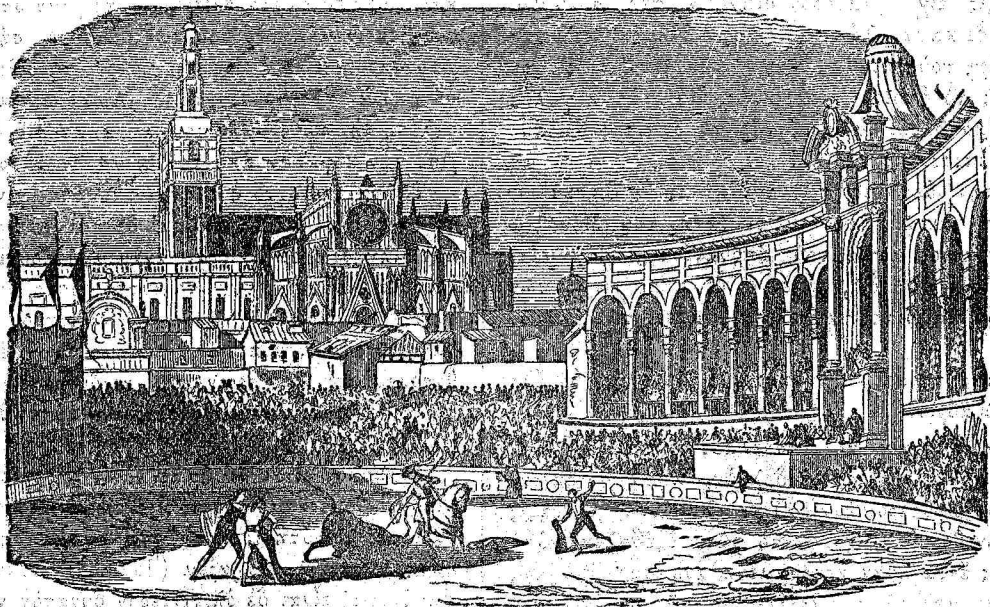
Κατὰ τὰς πρώτας ἑννέα ἡμέρας τοῦ Μοχαρέμ ὄμιλοι ἐπορεύοντο διὰ τῆς πόλεως, ἄδοντες παράπονα, κραυγάζοντες «Χοσεῖν, Χοσεῖν»! — Τῶν μαρτύρων τυπτόντων καὶ πληγονόντων ἐκυτοῦς ἐν ἐξάψει φρενῶν τοιαύτῃ ὥστε πολλάκις ἐλίποθύμουν ἐξ ἀτονίας, ἐνῶ τὸ δράμα τὸ ὁποῖον παρουσίαζε τὴν τύχην τοῦ Χοσεῖν, προέβαινε βῆμα πρὸς βῆμα διὰ τῶν διαφόρων αὐτοῦ σκηνῶν, ἕως οὗ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἡ μανία καὶ οἱ ὀδυρμοὶ ἔφθασαν εἰς τὸ ἔπακρον διὰ τοῦ φόβου τοῦ Χοσεῖν καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ.

Ἡ ἑορτὴ αὕτη οὐχὶ σπανίως κατέληγε διὰ τῆς σφαγῆς τῶν Σουννητῶν, τῶν ἀντιδοξούντων τοῖς Σχίταις. Ἡ Ῥωσία κατήργησε τὴν τελετὴν ταύτην ἐν τῷ Κζουκάσῳ ἀλλὰ ἐν Περσίᾳ εἶναι ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ.

ριεστοιχισμένοι ὑπὸ τῆς αὐλῆς τῶν, προεδρεύουσι τῶν αἵματηρῶν τούτων ἀγῶνων· ὁλοκληρὸς δὲ ὁ στρατὸς κατέχων ἀπέραντον ἀμφιθέατρον, μαρτυρεῖ διὰ κραυγῶν χαρᾶς, ὁποῖαν ἀγάπην ἔχει διὰ τοὺς ἀρχαίους τούτους ἀγῶνας.

Τὸ σημεῖον δίδεται ὁ περίβολος ἀνοίγεται, ὁ Ταῦρος χύνεται ἐν μέσῳ τοῦ ἀμφιθεάτρου, τότε γίνεται θόρυβος φοβερὸς διὰ σαλπίγγων συνεπείᾳ τῶν ὁποίων σταματᾷ. Ἀλλ' ἄμεσως ῥίπτεται κατὰ τοῦ προστυχόντος ἵππου, ὅστις τὸν πληγώνει, καὶ φεύγει δρομαίως εἰς τὴν ἐτέραν ἄκρην. Ὁ Ταῦρος ἐρεθίζεται τὸν δῶκει ἐκ τοῦ πλησίον καὶ ῥίπτεται ἐπὶ τοῦ στίλβοντος ὑφάσματος τὸ ὁποῖον τῷ παρουσιάζει πολεμιστῆς πεζός.

Ὁ ἐπιδέξιος ἰσπανὸς, ἐν ἀκαρεῖ ἐξακοντίζει ὅξυ

ΤΑΥΡΟΜΑΧΙΑ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ.

Ἐν μέσῳ εὐρείας πεδιάδος εἶναι ἐκτεταμένον ἀμφιθέατρον περιστοιχισμένον διὰ βαθμίδων. Ἡ Βασίλισσα ἢ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, θέλοντες νὰ προσελκύωσιν εἰς ἐκυτοῦς τὴν ἀγάπην τῶν ὑπηκόων τῶν, διὰ τῆς μετοχῆς αὐτῶν εἰς τὰ εὐαρεστοῦντα αὐτοῖς θεάματα, προσκαλοῦσι πολλάκις τοὺς πολεμιστὰς τῶν εἰς τὸ προσφιλέστερον τοῖς Ἰσπανοῖς θέαμα. Ἐνδεδυμένοι λεπτὴν μεταξίνην ἰσοῦσιν ἄνευ θώρακος μόνον δὲ ἀκόντιον κραδαίνοντες ἔρχονται ἐπὶ ταχέων ἵππων, ὅπως κτυπήσωσι καὶ καταβάλωσι τοὺς ἀγρίου ταύρους. Στρατιῶται πεζοὶ, ἔχοντες τὴν κόμην περικεκλεισμένην ἐντὸς δικτύων κρατοῦσι διὰ μιᾶς χειρὸς πέπλον πορφυροῦν, ἐκ δὲ τῆς ἄλλης αἰχμηρὰ ἀκόντια. Ὁ δικαστὴς κηρύττει τὸν νόμον, ὅπως οὐδεὶς βοηθήσῃ τοῦ πολεμιστᾶς, καὶ οὐδὲν ἑτερον τοῖς ἐπιτραπῇ, εἰμὴ τὸ ἀκόντιον δι' οὗ νὰ φονεύωσι καὶ ὁ πέπλος ἵνα ἀμύνωνται. Οἱ βασιλεῖς πε-

βέλος τὸ ὁποῖον διανοίγει πληγὴν νέαν, ἐξ ἧς ῥεεῖ τὸ αἷμα κρουνηδόν. Πληγὴς διὰ πάντων τῶν ἀκοντιῶν, τῶν ὁποίων ἡ αἰχμὴ μένει ἐμπεπηγμένη ἐντὸς τῆς πληγῆς, ὁ ταῦρος ἐκβάλλει φοβεροὺς μυκηθμοὺς τινάσσεται διατρέχων τὸ ἀμφιθέατρον, καὶ πίπτει ἐπὶ τέλους ἐξηντημένος καὶ νεκρός.

Ἡ βάρβαρος αὕτη συνήθεια καίτοι λίαν μετριάσθαι δὲν ἐξέλιπε δυστυχῶς ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας.

Ο ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΑΦΑΤ

Εἰς τῶν διακεκριμένων ἱεραποστόλων, ὁ κ. Μαφάτ, ἀπῆλθε τῆς πατρίδος του μεταβάς εἰς Ἀφρικὴν ὅπως διδάξῃ τοὺς ἀγρίους μαύρους τὴν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ σωτηρίαν. Ἐγεννήθη ἐν Ὀρμστὼν τῆς Σκωτίας τὸ ἔτος 1795 ἐξ ἀσήμεων ἀλλ' εὐσεβῶν γονέων. Ὅτε ποτε ἐπρόκειτο ν' ἀπέλθῃ τοῦ πατρικοῦ οἴκου, ἡ μήτηρ ἐζήτησε πρὸ αὐτοῦ ὑπόσχεσιν ὅτι ἤθελεν ἀναγι-